

Талант

Павло Глазовий

Солов'ї змагалися
У зеленій хащі —
Один тьохне хороше,
Другий — іще краще.
Пісенька виходила
Надзвичайно вдала.

Ворона горластого
Заздрість заїдала.
Від тієї заздрості
Він відчув охоту
В солов'їну пісню
Власну вставить ноту.
Тож узяв та гаркнув
Так осатаніло,
Що з верби старої
Листя полетіло.

Солов'ї злякалися,
У кущах сховалися —
Вже не те що тьохкати,
Пискнути боялися.
І повірив ворон
У таланти власні:
— Так співати треба,
Сопляки нещасні!